

Ewangelia Mateusza

Rozdział 13

Podobieństwo o czworakiej roli

1. Tego dnia wyszedł Jezus z domu i usiadł nad morzem. 2. I zebrało się wokół niego mnóstwo ludu; dlatego wstąpił do łodzi i usiadł, a cały lud stał na brzegu. 3. I mówił do nich wiele w podobieństwach. I rzekł: Oto wyszedł siewca, aby siał. 4. A gdy siał, padły niektóre ziarna na drogę i przyleciało ptactwo i zjadło je. 5. Inne zaś padły na grunt skalisty, gdzie nie miały wiele ziemi, i szybko powschodziły, gdyż gleba nie była głęboka. 6. A gdy wzeszło słońce, zostały spieczone, a że nie miały korzenia, uschły. 7. A inne padły między ciernie, a ciernie wyrosły i zadusiły je. 8. Jeszcze inne padły na dobrą ziemię i wydały owoc, jedno stokrotny, drugie sześćdziesięciokrotny, a inne trzydziestokrotny. 9. Kto ma uszy, niechaj słucha.

Znaczenie podobieństw

10. I przystąpiwszy uczniowie, rzekli mu: Dlaczego mówisz do nich w podobieństwach? 11. A On, odpowiadając, rzekł: Wam dane jest znać tajemnice Królestwa Niebios, ale tamtym nie jest dane. 12. Albowiem temu, kto ma, będzie dane i obfitować będzie; a temu kto nie ma i to, co ma, będzie odjęte. 13. Dlatego w podobieństwach do nich mówię, bo, patrząc, nie widzą, i słuchając, nie słyszą ani nie rozumieją. 14. I spełnia się na nich proroctwo Izajasza, które powiada: Będziecie stale słuchać, a nie będziecie rozumieli; będziecie ustawicznie patrzeć, a nie ujrzycie. 15. Albowiem otępiało serce tego ludu, uszy ich dotknęła głuchota, oczy swe przymrużyli, żeby oczami nie widzieli ani uszami nie słyszeli, i sercem nie rozumieli, i nie nawrócili się, a Ja żebym ich nie uleczył. 16. Ale błogosławione oczy wasze, że widzą, i uszy wasze, że słyszą. 17. Bo zaprawdę powiadam wam: Wielu proroków i sprawiedliwych pragnęło ujrzeć to, co wy widzicie, a nie ujrzeli, i usłyszeć to, co wy słyszycie, a nie usłyszeli.

Wyjaśnienie podobieństwa o siewcy

18. Wysłuchajcie więc podobieństwa o siewcy. 19. Do każdego, kto słucha słowa o Królestwie i nie rozumie, przychodzi Zły i porywa to, co zasiano w jego sercu: to jest ten, kto jest posiany na drogę. 20. A posiany na gruncie skalistym, to ten, kto słucha słowa i zaraz z radością je przyjmuje, 21. Ale nie ma w sobie korzenia, nadto jest niestały i gdy przychodzi ucisk lub prześladowanie dla słowa, wnet się gorszy. 22. A posiany między ciernie, to ten, który słucha słowa, ale umiłowanie tego świata i ułuda bogactwa zaduszają słowo i plonu nie wydaje. 23. A posiany na dobrej ziemi, to ten, kto słowa słucha i rozumie; ten wydaje owoc: jeden stokrotny, drugi sześćdziesięciokrotny, a inny trzydziestokrotny.

Podobieństwo o pszenicy i kąkolu

24. Inne podobieństwo podał im, mówiąc: Podobne jest Królestwo Niebios do człowieka, który posiał dobre nasienie na swojej roli. 25. A kiedy ludzie spali, przyszedł jego nieprzyjaciel i nasiał kąkolu między pszenicę, i odszedł. 26. A gdy zboże podrosło i wydało owoc, wtedy się pokazał i kąkol. 27. Przyszli więc słudzy gospodarza i powiedzieli mu: Panie, czy nie posiałeś dobrego nasienia na swojej roli? Skąd więc ma ona kąkol? 28. A on im rzekł: To nieprzyjaciel uczynił. A słudzy mówią do niego: Czy chcesz więc, abyśmy poszli i wybrali go? 29. A on odpowiada: Nie! Abyście czasem wybierając kąkol, nie powyrywali wraz z nim i pszenicy. 30. Pozwólcie obydwom rósć razem aż do żniwa. A w czasie żniwa powiem żęńcom: Zbierzcie najpierw kąkol i powiążcie go w snopki na spalenie, a pszenicę zwieźcie do mojej stodoły.

Podobieństwo o ziarnie gorczycznym i o kwasie

31. Inne podobieństwo podał im, mówiąc: Podobne jest Królestwo Niebios do ziarnka gorczycznego, które wzięwszy człowiek, zasiał na roli swojej. 32. Jest ono, co prawda, najmniejsze ze wszystkich nasion, ale kiedy urośnie, jest największe ze wszystkich jarzyn, i staje się drzewem, tak iż przylatują ptaki niebieskie i gnieźdzą się w gałęziach jego. 33. Inne podobieństwo powiedział im: Podobne jest Królestwo Niebios do kwasu, który wzięła niewiasta i rozczyniła w trzech miarach mąki, aż się wszystko zakwasiło. 34. To wszystko mówił Jezus do ludu w podobieństwach, a bez podobieństwa nic do nich nie mówił. 35. Aby się wypełniło, co powiedziano przez proroka, gdy mówił: Otworzę w podobieństwach usta moje, wypowiem rzeczy ukryte od założenia świata.

Wyjaśnienie podobieństwa o pszenicy i kąkolu

36. Wtedy rozpuścił lud i poszedł do domu. I przystąpili do niego uczniowie jego, mówiąc: Wyłóż nam podobieństwo o kąkolu na roli. 37. A On odpowiadając, rzekł: Ten, który sieje dobre nasienie, to Syn Człowieczy. 38. Rola zaś, to świat, a dobre nasienie, to synowie Królestwa, kąkol zaś, to synowie Złego. 39. A nieprzyjaciel, który go posiał, to diabeł, a żniwo, to koniec świata, żeńcy zaś, to aniołowie. 40. Jak tedy zbiera się kąkol i pali w ogniu, tak będzie przy końcu świata. 41. Syn Człowieczy pośle swoich aniołów i zbiorą z Królestwa jego wszystkie zgorszenia, i tych, którzy popełniają nieprawość, 42. I wrzucą ich do pieca ognistego; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. 43. Wtedy sprawiedliwi zajaśnieją jak słońce w Królestwie Ojca swego. Kto ma uszy, niechaj słucha!

Podobieństwo o ukrytym skarbie, o perle i o sieci

44. Podobne jest Królestwo Niebios do ukrytego w roli skarbu, który człowiek znalazł, ukrył i uradowany odchodzi, i sprzedaje wszystko, co ma, i kupuje oną rolę. 45. Dalej podobne jest Królestwo Niebios do kupca, szukającego pięknych pereł, 46. Który, gdy znalazł jedną perłę drogocenną, poszedł, sprzedał

wszystko, co miał, i kupił ją. **47.** Dalej podobne jest Królestwo Niebios do sieci, zapuszczonej w morze i zagarniającej ryby wszelkiego rodzaju, **48.** Którą, gdy była pełna, wyciągnęli na brzeg, a usiadłszy dobre wybrali do naczyń, a złe wyrzucili. **49.** Tak będzie przy końcu świata; wyjdą aniołowie i wyłączą złych spośród sprawiedliwych, **50.** I wrzucą ich w piec ognisty; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. **51.** Zrozumieliście to wszystko? Odpowiedzieli mu: Tak. **52.** A On rzekł do nich: Dlatego każdy uczoney w Piśmie, który stał się uczniem Królestwa Niebios, podobny jest do gospodarza, który dobywa ze swego skarbca nowe i stare rzeczy.

Jezus wzgardzony w Nazarecie

53. A gdy Jezus skończył te podobieństwa, odszedł stamtąd. **54.** A przyszedłszy w swoje ojczyste strony, nauczał w synagodze ich, tak iż się bardzo zdumiewali i mówili: Skąd ma tę mądrość i te cudowne moce? **55.** Czyż nie jest to syn cieśli? Czyż matce jego nie jest na imię Maria, a braciom jego Jakub, Józef, Szymon i Juda? **56.** A siostry jego, czyż nie są wszystkie u nas? Skąd ma tedy to wszystko? **57.** I gorszyli się z niego. A Jezus rzekł im: **Nigdzie prorok nie jest pozbawiony czci, chyba tylko w ojczyźnie i w swoim domu.** **58.** I nie uczynił tam wielu cudów z powodu ich niewiary.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01